

[Christophersen.]

medlemmer, kommer ind under ordningen, og sådan at kommunale driftsvirksomheder, som gennem deres takster påvirker omkostningsniveauet, også kommer ind under ordningen. Det fremgår af lovforslaget, at det er ministerens opgave, og jeg beder ministeren om at være meget opmærksom på løsningen af de problemer.

Til sidst er der naturligvis nogle statsfinansielle konsekvenser. Den anden dyrtidsportion koster det offentlige ca. 1.300 mill. kr. netto, men det er klart, at hvis man ikke havde kompenseret den, ville der også være kommet en række virkninger for staten, når den skulle regulere lønninger og pensioner, og dertil kommer så de andre uheldige virkninger, der i så fald var opstået i form af stærkere inflation, større valutaproblemer og flere beskæftigelsesproblemer. Alt taget i betragtning er dette uden tvivl den mest fornuftige løsning på det omkostningsproblem, som vi endnu en gang er stillet over for.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Forslaget til lov om prisdæmpning er et gigantisk lønmodtagerfjendtligt fupnummer. Nu har socialdemokratiet og LO fået besked på, at der ikke må røres ved dyrtidsportionerne. Hvad gør man så? Ja, så giver man arbejdsgiverne et tilskud på over 1,3 mia kr. Og hvor får man de penge fra? Dem får man selvfølgelig fra skatteyderne, herunder først og fremmest lønmodtagerne. Summa summarum: lønmodtagerne kom alligevel til at betale. Det ville endda have været billigere for lønmodtagerne, hvis de helt havde givet afkald på denne dyrtidsportion uden nogen som helst form for kompensation.

Fremskridtspartiet finder, at socialdemokratiets fremgangsmåde, hvor man under dække af at ville beskytte lønmodtagernes dyrtidsportion udplyndrer lønmodtagerne på det groveste, er et fantastisk bedrageri over for de vælgergrupper, som man hævder man vil forsvare. Dette bedrageri i milliardklassen ville for en gangs skyld være noget fornuftigt for bagmandspolitiet og forbrugersombudsmanden at tage sig af.

Efter at forslaget er vedtaget, vil vi alle opleve LO og socialdemokratiet i skøn forening prale med, at de sikrede lønmodtagernes dyrtidsportion. Men tro mig, sådanne

politiske fupnumre giver bagslag. Vælgerne vil før eller senere gennemskue jer.

Forslaget indebærer som sædvanlig også, at samfundets udgifter til administration vil stige med et anseligt antal millioner kroner. Forslaget forgifter også troen på fremtiden og dermed investeringslysten og dermed beskæftigelsen, idet alle jo ved, at pengene før eller senere skal betales tilbage i form af skatter. En sådan lappepolitik, som også dette forslag er udtryk for, ødelægger erhvervslivets mulighed for at planlægge på lidt længere sigt.

Og hvad mener erhvervslivet så om dette forslag? Ja, ifølge Politiken fra den 17. marts 1974 tager erhvervslivets ledere sig til hovedet over Danmarks forestående runddans omkring dyrtidsportioner, statstilskud til arbejdsgiverne, nyt lønpres, nye prisstigninger og nye dyrtidsportioner. Politikerne skal ikke gøre sig nogen illusioner, står der. I løbet af 2 dages samtaler med danske erhvervsledere har det ikke været Politiken muligt at finde blot én tilhænger af denne manøvre med arbejdsgivertilskud.

I stedet for disse socialdemokratiske udgiftsløsninger skulle man lade være med at udbetale de 3 første dyrtidsportioner i 1976 og i stedet give lønmodtagerne en skatteletelse igennem en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse til 21.000 kr., finansieret igennem besparelser på det offentliges budgetter. Denne fremgangsmåde betyder bl. a., at de lavtlønnede får den forholdsmæssigt største fordel, og det vil være en politik, der virkelig gavner lønmodtagerne, der giver lønmodtagerne en kontant fordel, samtidig med at den vil være prisdæmpende og initiativskabende.

Men sådanne løsninger kunne selvfølgelig ikke falde socialdemokratiet og dets tro væbnere ind. Nej, øse ud af skatteydernes midler og optage flere milliardlån, det er en politik, som har tilslutning hos venstre m. v.

Nationalbankdirektør Hoffmeyer skrev forleden dag en forholdsvis fornuftig kronik i Berlingske Tidende, hvori han sagde, at det ville være uansvarligt at finansiere et underskud på f. eks. 17 mia kr. ved at trække på Nationalbanken.

Derfor vil jeg spørge økonomiministeren: deler han denne opfattelse? Og hvis han gør det, vil han så bekræfte, at det er regeringens agt at finansiere hele underskuddet ved optagelse af statslån?